

N:o 68.

Ank. till Riksd. kansli den 22 april 1898, kl. 12 midd.

Utlåtande i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Genom proposition, n:o 93, af den 2 i denna månad, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Häri genom förordnas, att 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Med afseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna:

1) att, om någon här i riket sökt patent å en uppfinning före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst sju månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma uppfinning eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjorda ansökningen i förhållande till andra ansökningar afvensom med hänsyn till sådant hinder mot patents meddelande, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten;

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 7 Saml. 39 Häft. (N:o 68.)

2) att, om undersåte i den främmande staten eller någon, som inom densamma har sin bostad eller sitt förnämsta etablissemang, här i riket erhållit patent å en i den främmande staten skyddad uppfinning, då skall, så länge uppfinningen der skyddas, patenthafvarens underlåtenhet att utöfva uppfinningen icke medföra patentets förlust.

Ifrågavarande proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse till Konungen den 12 mars 1897, deruti Riksdagen anhöll, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande, huruvida det, utan att medföra större olägenhet för den industriella verksamheten här i riket, kunde vara lämpligt och ändamålsenligt att, under förutsättning att svensk medborgare, som för sin uppfinning här i riket åtnjuter patentskydd och jemväl å samma uppfinning i främmande stat erhåller patent, berättigas att i den främmande staten tillgodonjuta det skydd, som patentet der medför, äfven om han underlåter att der utöfva uppfinningen, Konungen må kunna förordna, att medborgare i den främmande staten skall för uppfinning, å hvilken patent i båda länderna meddelats, här i riket åtnjuta skydd under enahanda villkor, som för svensk medborgare i den främmande staten medgifvits, samt, om förhållandena dertill föranledde, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till i sådant afseende erforderlig förändring i kongl. förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Mot det i propositionen innefattade lagförslag, rörande hvars närmare innebörd utskottet tillåter sig hänvisa till det propositionen bifogade statsrådsprotokoll för den 22 nästlidne mars, har, vid granskning, utskottet ej funnit något att erinra, hvarför utskottet hemställer,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 april 1898.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.